

SLOVENSKI NAROD

Izjava vsak dan popoldne, izjemni nedelje in praznike. — Inzerati do 30 petič & Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.—, večji inzerati petič vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru, inzeratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za tuzemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knašjeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8 — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190 — JESENICE, Ob kolodvoru 101. Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351

Razgaljeni načrti

Organizirana akcija Vatikana, fašizma in črnožolte reakcije za obnovo katoliške podunavske monarhije

Senzacionalna razkritja dunajskega tiska v zvezi s hirtenberško tihotapsko afero — Načrti črnožolte reakcije proti obstoječemu redu v Srednji Evropi — Ali tudi „katoliška ofenziva“ v Jugoslaviji služi temu cilju?

Dunaj, 6. februarja. M. Dunajski tisk se obširno bavi s senzacionalnimi razkritji v avstrijskem parlamentu o hirtenberški tihotapski aferi orožja. Socialno demokratiški poslanci so namreč ostro napadli vlado in očitali zveznemu kancelarju dr. Dollfussu, da je dal predstavnikom velešil na njihove demarše netočne podatke ter da ni povedal prave resnice. Pri tem so

ugotovili, da se tihotapstvo orožja iz Italije preko Avstrije na Madžarsko vrši že del časa, da so v Hirtenbergu še mnogo večje zaloge orožja ter da se to orožje sistematično prevaža z letali iz Avstrije na Madžarsko, kakor tudi Italijani z letali pošiljajo preko avstrijskega ozemlja velike količine orožja in municije na Madžarsko.

Razkritja socialno demokratiških poslancev so naravno izvala največjo pozornost v vsej avstrijski javnosti, a ni manj tudi v inozemstvu, ker dokazujejo, da gre v vse stvari za dobro organizirano in sistematično oboroževalno akcijo.

Zanimiva in značilna so tudi nadaljnja razkritja v dunajskem levčarskem tisku. Črnožolti tisk seveda besni zaradi teh razkritij in očita socialistom veleizdajo. Habsburška »Reichspost«, glavni organ avstrijskih klerikalcev, predbacia socialistom, da so s tem izdali parolo za kampanjo proti Avstriji ter da bodo Pariz, Varšava in druge Male antante sedaj kar planile po »nedolžni« Avstriji. List stranke, ki je že celih osem let na krmilu v Avstriji in ki nosi glavno odgovornost za vse te kršitve mednarodnih pogodb, se vzpenja celo do grozije, da bo vlada, v kateri vedre in oblačijo nasledniki prelata Seipila, uknila vse demokratične parlamentarne svobodščine, kar se sliši kot nekaka prikrita grožnja z uvedbo fašistične diktature po Hitlerjevem zgledu v Nemčiji.

Levičarski tisk črnožolti reakciji ne ostaja nič dolžan in v podrobnostih iz naša ozadje vse akcije, ki ima mnogo širšo osnovo, kakor pa izgleda na prvi pogled.

V stvari gre za široko mobilizirano akcijo v vsej Srednji Evropi, pri čemer igra glavno vlogo fašistična Italija in Vatikan.

Posebno pozornost so vzbudila razkritja socialističnega popoldnevika »Der Abend«, ki piše med drugim:

Mobilizirana reakcija je sprožila generalno ofenzivo proti sedanjemu stanju v Srednji Evropi z namenom, da docela spremeni državni in politični položaj v Podunavju. Dollfuss in Fey sta samo izvršitelja volje večjih in močnejših sil. Vara se, kdor misli, da gre tu za nekako avstrijsko borbo med žabami in miši. Dejansko gre za tajno zvezo proti avstrijski demokraciji, za akcijo, ki

ima namen izvesti dalekosežne politične dogodke v Srednji Evropi.

Izhodna točka te akcije nista niti ministrstvo za javno varnost, v katerem ukazuje Fey, niti pisarna državnega kancelarja dr. Dollfussa. Kdor hoče najti inspiratorje te akcije, mora v Rim, v Vatikan in v Budimpešto.

Papež v zvezi z italijanskim fašizmom in njun madžarski najemnik so skovali dalekosežne načrte, katerih posledica bi bila nič manj in nič več kakor popolna transformacija Srednje Evrope, potom demokracije v Avstriji, vzpostavitev neomejene reakcije in reakcionarne vladavine

v vsem področju Podunavja, pri čem od Bavarske do Balkana. Jasno je, da jih pri izvajanju njihovih načrtov poleg drugih ovira delavstvo v Avstriji. Dokler bo to delavstvo imelo orožje v svojih rokah, njihovega cilja ne bo mogoče doseči. Zato je prvi namen teh ljudi, da razorožijo avstrijske patriote. List pravi, da namestila

odvzeti delavstvu orožje v Avstriji na Koroškem in na Štajerskem, istočasno pa oborožiti svoje helmwehrovec.

Ne bomo dolgo vpraševali, nadaljuje list, zakaj smatra Mussolini in papež baš sedaj čas za ugoden za take eksperimente v Srednji Evropi. Hitler bi silno škodil fašizmu v Italiji, ki mu ni na tem, da bi se Avstrija priključila k Nemčiji. Katoliška cerkev pa je doprinesla že tisočkratne žrtve, izgubila je Španijo, umaknila se je morala iz Mehike, popustila je morala v Češkoslovaški, še celo v Italiji sami je morala prepustiti svojo politično vlogo in svojo katoliško akcijo fašizmu. Zato je razumljivo,

da si Vatikan želi nazaj svojega nekdanjega političnega podpornika v dunavskem bazenu.

Nič manjše skrbi niso skrbi fašizma v srednje-evropski mednarodni politiki. Zato so

interesi fašistične Italije in Vatikana v Podunavju skupni,

zato sta tudi skupno najela Madžarsko, zato je njihov skupni namen zrušiti sistem držav v Srednji Evropi in pred vsem ob italijanskih in madžarskih mejah.

»Der Abend« naglašja tudi, da je sarajevski nadškof dr. Šarič, ko se je vrnil iz Rima,

sprožil v skladu s to akcijo tako zvano katoliško ofenzivo v Jugoslaviji.

Nikakva tajna ni več, da se Madžarska oborožuje. V Sombathelyju imajo zavod, v katerem vzgajajo madžarske pilote italijanski instruktorji. Tudi zadnje

inspekcijsko potovanje ministra Feyja na avstrijsko - jugoslovenski meji ni imelo drugih namenov nego pripraviti teren za italijansko ofenzivno fronto na Koroškem proti Jugoslaviji.

Zato je namen te akcije v Avstriji sedaj ta, da se razoroži delavstvo, ki bi moglo ovirati njeno izvršitev. Zato so se pričele sedaj tudi v delavskih domovih na Koroškem in Štajerskem preskave in preganjanja.

»Abend« zaključuje: Vse te eksperimente reakcije Srednje Evrope vidi in namre pazi. Že sedaj je

jasna Mussolinijeva in papeževa igra.

Treba pa je pribiti, da bo prišel nekoč dan, ko bosta morala dati odgovor pred javnostjo prosvetljenega sveta.

Vloga madžarskega zunanjega ministra

Pariz, 6. februarja. M. »Populaire« se, kakor tudi vsi ostali francoski vodilni listi, obširno bavi z razkritji v dunajskem parlamentu in dodaje še svoje informacije, ki še bolj potrjujejo razkritja dunajskega tiska. Tako piše med drugim:

Bivši madžarski poslanik v Berinu in sedanj madžarski zunanji minister Kanya je znan kot eden največjih reakcionarjev. Dokazano je, da je on glavni organizator tihotapstva orožja

iz Italije preko Avstrije na Madžarsko. Del tega orožja je bil namenjen tudi za oboroževanje skupine hrvatskih emigrantov pod vodstvom dr. Pavelića in Perčeca, ki so v službi Madžarske in Italije. Vsekakor je značilno, piše list dalje, da je bil Kanya imenovan za zunanjega ministra baš v času, ko so imele romati ogromne količine orožja in municije na Madžarsko. Vse to daje dovolj povoda za domnevo, da so črnožolti reakcionarji smatrali, da je njihova akcija že dozorela in da je prišel čas, ko jim ni treba nič več prikrivati.

To meče tudi dokaj čudno luč na akcijo jugoslovanskega episkopata, ki je prišel nekako ofenzivno baš v času, ko so prišli na dan tudi nekatere punkcije katoliškega politika dr. Korošca.

Črnožolti reakcionarji pa se varajo, ako mislijo, da bo Evropa mirno trpela njihovo početje. Francija ne bo opustila prihlke, da to početje gotovih krogov iznese

pred mednarodni forum ter da izposluje ukrepe, ki bodo tem ljudem pošteno stopili na prste.

Interpelacija v francoskem parlamentu

Pariz, 6. februarja. M. Več poslanec je vložilo v parlamentu interpelacije, v katerih zahtevajo točnih podatkov o hirtenberški aferi in o vsej akciji, ki je v zvezi s to afero. Vsi politični krogi z največjo napetostjo pričakujejo odgovora na te interpelacije.

Odgovor Mussolinija

Ženeva, 6. febr. M. V krogih francoske delegacije se zatrjuje, da je bil Mussolinijev odgovor francoskemu poslaniku v Rimu v zadevi hirtenberške afere z orožjem vljuden, toda dilatoričen. Mussolini protestira proti ropotu, ki ga je izvala ta afera in pristavlja, da ne more več dalje trpeti jugoslovanskih izzivanj (?). Stevilo v železniških vagonih prepljanega orožja je po njegovem mnenju navedeno napačno in tendenciozno pretirano.

Orožje je samo »star avstrijski vojni material« brez vrednosti, ki so ga za časa vojne zaplenili Italijani. Madžarska pa je kratkoma izjavila, da ji o vsej zadevi ni nič znano in da zato ne more dati nobenega pojasnila.

Nova letala iz Italije

Dunaj, 6. februarja. M. Avstrijski listi poročajo, da so ljudje v Gradšču preteklo soboto opazili novo eskadrilo italijanskih letal, ki so letela v smeri proti Madžarski.

Pariz, 6. februarja. AA. Iz Ženeve poročajo, da se je francoski zunanji minister Paul Boncour včeraj sestel s češkoslovaškim zunanjim ministrom dr. Benešem. Razgovor med obema državnikoma je trajal dve uri. Razpravljala sta v glavnem o hirtenberški aferi s tihotapstvom orožja.

Sestanek Narodne skupščine

Beograd, 6. februarja. Jutri dopoldne ob 10, se sestane Narodna skupščina. Na dnevnem redu so odgovori ministrov na interpelacije narodnih poslancev. Na prihodnji seji se bo pričela razprava o novem volilnem zakonu, ki ga je odbor že priučil in predložil svoje poročilo Narodni skupščini. Razprava o tem zakonskem predlogu bo v skupščini končana še ta teden, naka pride na vrsto zakon o občinah.

Grof Apponyi nevarno zbolel

Budimpešta, 6. februarja. Po poročilih iz Ženeve se je stanje glavnega delegata Madžarske grofa Apponyija, ki je obolen na hripi, zelo poslabšalo in se zdravniki spričo visoke starosti bolnika boje katastrofe.

Hitler uveljavlja svoj režim na vsej črti

Poostreitev tiskovne cenzure — Protest novinarskega udruženja — Novi politični poboji in umori

Berlin, 6. februarja. Hitlerjeva vlada je začela izvajati svoj program, ki kaže že po prvih ukrepih, da pomeni pričetek najkrajnejšega desničarskega kurza. Kljub zagotovitvi, ki ga je dal Hitler ob prevzemu oblasti, da hoče jamčiti za popolno enakopravnost političnih strank, se je vlada v borbi proti levičarskim skupinam poslužila vseh sredstev, da jim prepreči že v naprej vsako politično propagando. Najprej so bila za več dni ustavljena glasila socialnih demokratov in komunistov, včeraj pa je bila objavljena nova zasilna uredba, ki se nanaša na omejitve tiskovne svobode. General Schleicher je za časa svoje vlade cenzuro znatno omilil, Hitler pa jo je takoj zopet poostiril in izdal ukrepe, ki onemogočajo opozicijskemu tisku vsako kritiko njegovega režima. Nova zasilna uredba prepoveduje tudi vsako akcijo za delavske stavke in omejuje tudi zborovalno svobodo. Vsa oblast je prešla na policijo, ki je bila očiščena vseh levičarskih priveskov, tako da je sedaj pokorno orožje narodnih socialistov. Vodstvo Hitlerjeve stranke blagruje to naredbo in pravi, da bodo prišli kmalu vsi naprotniki narodnih socialistov do spoznanja, da je zavladal v Nemčiji nov duh. Hitlerjeva vlada pripravlja tudi ukinitve vseh kolektivnih pogodb, ker smatra, da bo s tem odvzela socialnim demokratom najnevarnejše orožje, na drugi strani pa ustrela železjam veleindustrije, ki bo imela tako popolnoma svobodne roke. Da pa bi ne bili veleposredniki zastopljivi napram veleindustriji, pripravila vlada tudi za nje nove koncesije in namenava razširiti dosedaj samo v vzhodni Prusiji veljavno zaščito agrarcev na vso državo.

Berlin, 6. februarja. Vsestranska organizacija nemških novinarjev je imela včeraj zborovanje, na katerem je razpravljala o najnovejšem odloku vlade, ki omejuje tiskovno svobodo. Sklenjeno je bilo, da se izroči obširna spomenica predsedniku republike. V tej spomenici bodo novinarji opozorili na škodljive posledice omejevanja tiskovne svobode in zahtevali naj se ta zasilna uredba takoj prekliče.

Berlin, 6. februarja. Glavni odbor katoliškega centra, je imel včeraj posvetovanje, na katerem je prelat Kaas podal poročilo o političnem položaju in znova naslovil na narodne socialiste poziv za sodelovanje. Če bodo odklonili ta poziv, potem bo šla borba do konca in v tem primeru bo moral katoliški centur nastavitv vse sile, da ne bo podlegel navalu z leve in desne.

Berlin, 6. februarja. AA. Državni kancelar Hitler je odpotoval včeraj popoldne z letalom v Monakovo, kjer bo dal vsa potrebna navodila za bližajočo se volilno borbo. V zvezi s tem Hitlerjevim potovanjem je tiskovni osek narodne socialistične stranke izdal proglas, da ostane glavni odbor narodne socialistične stranke tudi po sles v Monakovem.

Hagen, 6. februarja. Politična policija je odkrila tajno tiskarno komunistične stranke, v kateri so našli velike zaloge propagandnih tiskovin proti Hitlerjevemu režimu. Tiskarna je bila zaplenjena, veliko število komunistov pa aretiranih.

Strassfurth, 6. februarja. Sinoči je bil iz zasede ustrelen mestni župan dr. Kasten, socialno demokratiški poslanec. Umor je izvršil 17letni gimnazijec, član napadalnega oddelka narodnih socialistov.

Chemnitz, 6. februarja. Sinoči je prišlo do krvavega spopada med narodnimi socialisti in člani socialno demokratske Reichsbannerja. Eden socialnih demokratov je bil ubit, več pa hudo ranjenih.

Berlin, 6. februarja. Danes so po vsej Nemčiji afiširali v obliki proglasa govor, ki je imel Hitler v nemškem radiju, na dan imenovanja za državnega kancelarja.

Bochum, 6. februarja. Voditelj narodno socialističnih napadalnih oddelkov Paul Pasmann, je bil iz zasede od komunistov ubit. V zvezi s tem umorom je bilo aretiranih 31 komunistov.

Nova hrvatska opera na našem odru

Dejanje »Morane« izredno slabo skrpucalo, predstava je bila pa lepa

Ljubljana, 6. februarja. »Zares, naš narod je velik v ljubezni in sovražstvu, a njegova duša je vroča in sveta, kakor sonce!« — To dejstvo naj bi pokazala Gotovčeva opera »Morana«. Gotovo lepa in velika naloga, vzvišen namen, umetniška vredna nagib.

Yeats trdi v svoji »Gospo Cathleen«: »On, ki je Večna luč, nagibe naše gleda, ne dejani. Samo dejanja sodi kralji mraku.«

Spričo najlepšega nagiba Ahmeda Muradbegovića more torej Večna luč priznati, da je »Morana« izvrstna opera po svojem besedilu in dram. Ali če mu v družbi z Večno lučjo priznam prelepi nagib, se moram vendarle spomniti tudi božje istine, da je volja čisto dobra in morda celo najboljša, a da je meso slabo, v tem primenu celo jako slabo. Najboljši nagib, ki rodi slabo dejanje, pa mora soditi in obsoditi — kajpada z obžalovanjem! — ne le »kralji mraku«, nego tudi Večna luč...

In tako zapišem, da je dejanje te »Morane« izredno slabo skrpucalo, brez logike, brez psihologije, smešno naivno do vseh skrajnosti, skoraj brez dramatičnosti, a tudi skoraj brez zanimivosti. To besedilo brez soli in duha kaže le, kako bedast, neznačajen, strahopetno vražast, bestialen in lakomen je jugoslovanski narod, posebno pa kako beden libretist je dobri Ahmed Muradbegović.

Jaz samo stnim, da je mogel Gotovac, ki je že od l. 1923 dirigent Narodnega gledališča v Zagrebu, komponirati tako neslanost in kako je mogel naš Polič, ki vendar ni več mlad operni strokovnjak, sprejeti na naš repertoar tako delo. Vsak laik bi mu povedal, da je za takole »Morano« škoda truda in časa, ki sta vendar spričo krize tako slabo dragocena...

Ako bi hotel analizirati neverjetno nemarnost in naivnost tega dejanja, bi se moral na široko razpisati. Za to pa mi vredno trahiti črnita in papirja. Ali niti o glasbi komponista Gotovca, čegar »Jadovanka za teletom«, klasično humorni mešan zbor čudovite nacionalne melodike in značilnosti me je vselej prav izredno navdušila, niti o tej operni glasbi mi ni mogoče pisati dosti ugodnega. Instrumentacija je res sočna, a prepolna, preobložena, zbori so bujno melodični, a dolgozvojni, malokdaj izraziti, skoraj nikoli dramatično razgibani, in krepki: soli za Morano, Bojana in Njegovana, pa deloma še za Goravo, so sicer tudi folklorne zabarvani,

roči obširna spomenica predsedniku republike. V tej spomenici bodo novinarji opozorili na škodljive posledice omejevanja tiskovne svobode in zahtevali naj se ta zasilna uredba takoj prekliče.

Berlin, 6. februarja. Glavni odbor katoliškega centra, je imel včeraj posvetovanje, na katerem je prelat Kaas podal poročilo o političnem položaju in znova naslovil na narodne socialiste poziv za sodelovanje. Če bodo odklonili ta poziv, potem bo šla borba do konca in v tem primeru bo moral katoliški centur nastavitv vse sile, da ne bo podlegel navalu z leve in desne.

Berlin, 6. februarja. AA. Državni kancelar Hitler je odpotoval včeraj popoldne z letalom v Monakovo, kjer bo dal vsa potrebna navodila za bližajočo se volilno borbo. V zvezi s tem Hitlerjevim potovanjem je tiskovni osek narodne socialistične stranke izdal proglas, da ostane glavni odbor narodne socialistične stranke tudi po sles v Monakovem.

Hagen, 6. februarja. Politična policija je odkrila tajno tiskarno komunistične stranke, v kateri so našli velike zaloge propagandnih tiskovin proti Hitlerjevemu režimu. Tiskarna je bila zaplenjena, veliko število komunistov pa aretiranih.

Strassfurth, 6. februarja. Sinoči je bil iz zasede ustrelen mestni župan dr. Kasten, socialno demokratiški poslanec. Umor je izvršil 17letni gimnazijec, član napadalnega oddelka narodnih socialistov.

Chemnitz, 6. februarja. Sinoči je prišlo do krvavega spopada med narodnimi socialisti in člani socialno demokratske Reichsbannerja. Eden socialnih demokratov je bil ubit, več pa hudo ranjenih.

Berlin, 6. februarja. Danes so po vsej Nemčiji afiširali v obliki proglasa govor, ki je imel Hitler v nemškem radiju, na dan imenovanja za državnega kancelarja.

Bochum, 6. februarja. Voditelj narodno socialističnih napadalnih oddelkov Paul Pasmann, je bil iz zasede od komunistov ubit. V zvezi s tem umorom je bilo aretiranih 31 komunistov.

Nova hrvatska opera na našem odru

Dejanje »Morane« izredno slabo skrpucalo, predstava je bila pa lepa

Ljubljana, 6. februarja. »Zares, naš narod je velik v ljubezni in sovražstvu, a njegova duša je vroča in sveta, kakor sonce!« — To dejstvo naj bi pokazala Gotovčeva opera »Morana«. Gotovo lepa in velika naloga, vzvišen namen, umetniška vredna nagib.

Yeats trdi v svoji »Gospo Cathleen«: »On, ki je Večna luč, nagibe naše gleda, ne dejani. Samo dejanja sodi kralji mraku.«

Spričo najlepšega nagiba Ahmeda Muradbegovića more torej Večna luč priznati, da je »Morana« izvrstna opera po svojem besedilu in dram. Ali če mu v družbi z Večno lučjo priznam prelepi nagib, se moram vendarle spomniti tudi božje istine, da je volja čisto dobra in morda celo najboljša, a da je meso slabo, v tem primenu celo jako slabo. Najboljši nagib, ki rodi slabo dejanje, pa mora soditi in obsoditi — kajpada z obžalovanjem! — ne le »kralji mraku«, nego tudi Večna luč...

In tako zapišem, da je dejanje te »Morane« izredno slabo skrpucalo, brez logike, brez psihologije, smešno naivno do vseh skrajnosti, skoraj brez dramatičnosti, a tudi skoraj brez zanimivosti. To besedilo brez soli in duha kaže le, kako bedast, neznačajen, strahopetno vražast, bestialen in lakomen je jugoslovanski narod, posebno pa kako beden libretist je dobri Ahmed Muradbegović.

Jaz samo stnim, da je mogel Gotovac, ki je že od l. 1923 dirigent Narodnega gledališča v Zagrebu, komponirati tako neslanost in kako je mogel naš Polič, ki vendar ni več mlad operni strokovnjak, sprejeti na naš repertoar tako delo. Vsak laik bi mu povedal, da je za takole »Morano« škoda truda in časa, ki sta vendar spričo krize tako slabo dragocena...

Ako bi hotel analizirati neverjetno nemarnost in naivnost tega dejanja, bi se moral na široko razpisati. Za to pa mi vredno trahiti črnita in papirja. Ali niti o glasbi komponista Gotovca, čegar »Jadovanka za teletom«, klasično humorni mešan zbor čudovite nacionalne melodike in značilnosti me je vselej prav izredno navdušila, niti o tej operni glasbi mi ni mogoče pisati dosti ugodnega. Instrumentacija je res sočna, a prepolna, preobložena, zbori so bujno melodični, a dolgozvojni, malokdaj izraziti, skoraj nikoli dramatično razgibani, in krepki: soli za Morano, Bojana in Njegovana, pa deloma še za Goravo, so sicer tudi folklorne zabarvani,

Nova hrvatska opera na našem odru

Dejanje »Morane« izredno slabo skrpucalo, predstava je bila pa lepa

Ljubljana, 6. februarja. »Zares, naš narod je velik v ljubezni in sovražstvu, a njegova duša je vroča in sveta, kakor sonce!« — To dejstvo naj bi pokazala Gotovčeva opera »Morana«. Gotovo lepa in velika naloga, vzvišen namen, umetniška vredna nagib.

Yeats trdi v svoji »Gospo Cathleen«: »On, ki je Večna luč, nagibe naše gleda, ne dejani. Samo dejanja sodi kralji mraku.«

Spričo najlepšega nagiba Ahmeda Muradbegovića more torej Večna luč priznati, da je »Morana« izvrstna opera po svojem besedilu in dram. Ali če mu v družbi z Večno lučjo priznam prelepi nagib, se moram vendarle spomniti tudi božje istine, da je volja čisto dobra in morda celo najboljša, a da je meso slabo, v tem primenu celo jako slabo. Najboljši nagib, ki rodi slabo dejanje, pa mora soditi in obsoditi — kajpada z obžalovanjem! — ne le »kralji mraku«, nego tudi Večna luč...

In tako zapišem, da je dejanje te »Morane« izredno slabo skrpucalo, brez logike, brez psihologije, smešno naivno do vseh skrajnosti, skoraj brez dramatičnosti, a tudi skoraj brez zanimivosti. To besedilo brez soli in duha kaže le, kako bedast, neznačajen, strahopetno vražast, bestialen in lakomen je jugoslovanski narod, posebno pa kako beden libretist je dobri Ahmed Muradbegović.

Jaz samo stnim, da je mogel Gotovac, ki je že od l. 1923 dirigent Narodnega gledališča v Zagrebu, komponirati tako neslanost in kako je mogel naš Polič, ki vendar ni več mlad operni strokovnjak, sprejeti na naš repertoar tako delo. Vsak laik bi mu povedal, da je za takole »Morano« škoda truda in časa, ki sta vendar spričo krize tako slabo dragocena...

Ako bi hotel analizirati neverjetno nemarnost in naivnost tega dejanja, bi se moral na široko razpisati. Za to pa mi vredno trahiti črnita in papirja. Ali niti o glasbi komponista Gotovca, čegar »Jadovanka za teletom«, klasično humorni mešan zbor čudovite nacionalne melodike in značilnosti me je vselej prav izredno navdušila, niti o tej operni glasbi mi ni mogoče pisati dosti ugodnega. Instrumentacija je res sočna, a prepolna, preobložena, zbori so bujno melodični, a dolgozvojni, malokdaj izraziti, skoraj nikoli dramatično razgibani, in krepki: soli za Morano, Bojana in Njegovana, pa deloma še za Goravo, so sicer tudi folklorne zabarvani,

Borzna poročila.
LJUBLJANSKA BORZA
Devize. Amsterdam 2306.74 — 2320.10, Berlin 1362.64 — 1373.44, Bruselj 798.85 do 802.79, Curih 1108.35 — 1113.85, London 194.97 — 196.57, New York ček 5720.70 do 5749.01, Pariz 224.27 — 225.39, Praga 169.90 do 170.76, Trst 293.35 — 295.75.
INOZEMSKA BORZE
Curih: Pariz 2028.50, London 17.62, Newyork 518.12, Bruselj 72.0750, Milan 26.51, Madrid 42.4750, Amsterdam 208.80, Berlin 123.1250, Dunaj 73—59.70 Sofija 8.76, Praga 15.33, Varšava 58, Bukarešta 8.08.

30

Roman

— In ta Bracco, pravite, je antifasist? Torej nima nobenega talenta in

odra. Tam boste videli nekaj... nekaj...

Med bankirjā.

Dруг zanimiv primer, ki se je najim pečalo francosko sodišče, je bil tožba priča-ljice slikarja Ottomana, ki je tožila njegovo ženo in zahtevala od njee dve sliki, na katerih ju je slikar pred 12 leti ovekovali mogo. Sliki nosita napis »Žena pred ogledalom« in »Žena z biserno ogrlico«. Slikar se je v model zažubil, zapustil je ženo, ki se pa ni hotela ločiti in do svoje smrti je živel z ljubico. Podaril ji je sliki, pozneje je pa hotel na obeh nekaj popraviti, vzel ju je v atelje, pa je nenadoma umrl. Sliki je podedovala zakonita žena in ju odnesla domov. Moževa ljubica je pa sliki zahtevala zase in je tožbo v vseh instancah dobila. Sliker so priče potrdile, da ji je slikar slike podaril.

od >Gotovina 15.000 potreb-
a€. 999